

A szakszervezetek üdültetési programja

A SZOT elnöksége elkészítette az üdülési programját, amely több, mint 10 százalékkal több felnőtt és gyermek üdülését irányozta elő, mint tavaly. Eszerint 272 ezer felnőtt és 60 ezer gyermek üdülhet ebben az esztendőben a SZOT üdültetési keretében.

A balatoni üdülőtelepekre 72 ezer felnőtt kap beutalást. A magaslati üdülők, a Mátrában, a Bükkben, valamint a Dunakanyarnál 65 ezer felnőttet fogadnak be az idén. Gyógyüdülőhelyeken és a SZOT üdülő-szanatóriumaiban (Parád, Hévíz, Balatonfüred, Hajdúszoboszló és Debrecen) több mint 70 ezer felnőttet helyeznek el. Bérelt szállókban és kollégiumokban, többek között Esztergom — Fürdőszálló, Kőszeg — Panoráma szálló, Szeged — Móra Ferenc kollégium, Jósvaló — Tengerszem szálló, Felsőtárkány — Szikla szálló, s a sífoki szállodasorokban 25 ezer beutaltat fogadnak.

Növelik a családi üdülők számát is. Az erre a célra kijelölt üdülőkben, elsősorban a nyári hónapokban 20 ezer családot nyaraltatnak. Ennek keretében 33 ezer szülő és 25 ezer gyermek kap majd együttes beutalást. A SZOT gyermeküdülőiben, Zamárdin, Balatonbogláron, Balatonszántódon, Balatonszabadin, Csehszentszenten, Kőszegen, Parádon és még kisebb helyeken összesen 38 ezer gyermek nyaralását biztosítják.

A szakszervezeti üdültetési hálózat új létesítményekkel bővül.

Sopronban elkészült a SZOT-Csepel üdülő, amely 120 beutaltat fogadhat egy-egy turnusban és egész esztendőben. Balatonföldváron a szezonnyitásra elkészül a Jázmin üdülő, amely 100 férőhelyet biztosít turnusonként. Gyulán a 400 személyes gyógyüdülő júliusra megnyílik és egész esztendőben fogadja majd a beutaltakat. Sífokon a SZOT-Csepel üdülő szezonnyitásra készen lesz. Itt 600 felnőtt és 300 gyermek nyaralhat a meghatározott időkhöz. Balatonszéplakon az „Ezüstpart”-on szezonnyitásra 600 személyt tud-

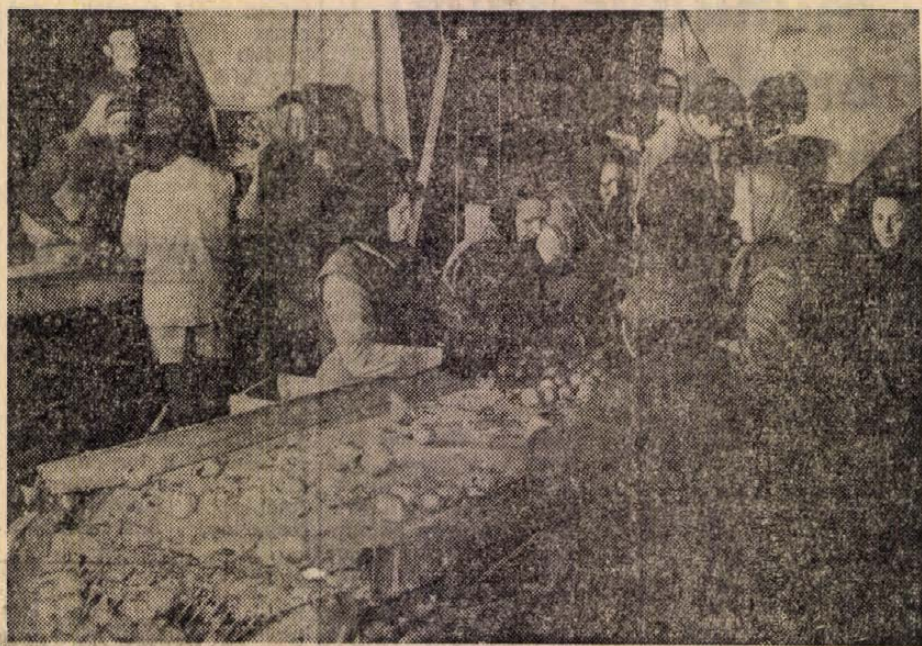
nak nyaraltatni, és 1500 időszakonkénti beutaltak személyt étkeztetni. Később 900 személyesre bővül az száma.

Zs. L.

Naponta 20 mázsa

A megyei MÉK igyekszik a lakosság zöldségellátását télen is folyamatosan megteremteni. A boltokban mindig van elegendő áru. A kecskeméti kirendeltség naponta sok vagon zöldség- és gyümölcsfélét szállít jelenleg is hazai ellátásra és exportra. Képviselet asszonyok válogatják a hagymát. Naponta mintegy 20 mázsa kerül innen a megyei boltokba.

(Pásztor Zoltán felvétele)

Koravén áruházzal — tanulságokkal

Nem először hangzik el panasz a jánosalmi központú Bácska Ktsz építőipari tevékenységére. Sok bejelentés érkezett a megyei népi ellenőrközés is. Legújabbán a Bácsalmási Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet jelentett be óvást — a megyei döntőbizottsághoz

Ha sportkifejezésekkel igyekeznék folytatni a történetek körülírását, akkor az következne, hogy a jánosalmiak sportszerűtlenül játszottak. Hosszú listát — három sűrűn gépelt oldalt tesz ki azoknak a hiánypótlási tennivalóknak a felsorolása, amiknek csupán töredékét végezték el a kivitelezők. Pedig

a műszaki átvételkor észlelt hiányosságok pótlásának a határideje még tavaly május elsejével lejárt.

1970. január 20-án aztán újabb 24 pontos lajstrom kerekedett ki azoknak a hibáknak az összegezéséből, amelyeket a garancia-állás időn belül fedeztek fel. A január 20-i keltezésű jegyzőkönyv születésénél nem jelent meg a kivitelező Bácska Ktsz építési részlegének a vezetője. Az illető Hauser Ferenc ezért „egyoldalúlag felvettnek” minősítj választásában az okmányt, holott a kitűzött időpontról tudott, hiszen ő indíttványozta. Am csak ezután hat nappal, a január 26-án 16 órakor feladott táviratban kérte a találkozó terminusának módosítását. A szemle természetesen még 20-án lezajlott a kivülálló Bácsalmási Községi Tanács épít-

észtéchnikusának részvételével.

A bácsalmásiak most — úgy tűnik joggal — büntető reklamálnak.

Az áruházzal nem egy olyan építménynek a képét mutatja, amit alig egy esztendeje használnak.

A tető beázik. Az elárulások első ténykedése a műszakkezdéskor a csapadékkal megtelt edények kiürítése. Az emeleten a mennyezet méteres átmérőjű foltokkal „ékeskedik”, tölcsekerek mutatják a szivárgás helyeit. A vakolat több helyen örökre búcsút mondott a falnak. A szövetkezeti áruházzal akár diszhal kereskedéssel is foglalkozhatna, hiszen az egyik nagy ablakban az üvegtáblák közti részt jó arasznyi magasságban eregeti esővíz tölti ki. A bejárati kapu pillérei megsüllyedtek, a kapu szárnyai nem csukhatók össze. Úgy látszik, nem akart kimaradni a sorból az udvarban a feljárat lépcsője sem, ami ugyancsak megsüllyedt. A neonbetűsor több tagja egyszerűen nem hajlandó kivilágosodni. Az impozánsnak tervezett áruházzal ilyen módon jócskán vesztett vonzó jellegéből, ami üzleti szempontból nem mellékes.

A hibák egy része valószínűleg építészeti hanyagságra vagy melléfogásra vezethető vissza, illetve annak a következménye, hogy a hiánypótlásokat nem végezték el teljesen a kivitelezők. A Bácska Ktsz építési részlegénél ezzel szemben „rendeltetés-

„Egy cél, egy érdek van!...”

1970. március tizenegyediké nevezetes dátum lesz a hercegszántói életében: a község három termelőszövetkezetéből kettő — a Bácska és a Lenin — ezen a napon összevont közgyűlést tartott és kimondta az egyesülést. Az új szövetkezet, amely 6200 katasztrális holdon fog dolgozni és több mint 900 tagot számlál, továbbra is megtartotta a Lenin nevet.

Mostanában nem mondható rendkívüli eseménynek, hogy két vagy három tsz egyesülésre határozza el magát. A hercegszántói pa-

raszok sorsdöntő elhatározása mégis nevezetes. Több okból: először azért, mert ebben a községben évek óta folyik a vita arról, hogy hogyan tovább, de az egyesítési kísérletek mindeddig kudarcra végződtek. Most viszont rövid tíz nap alatt igenlő döntés született.

A második ok az, amiért ország-világ előtt beszélni kell a március tizenegyediké eseményről, hogy minztaszerűen bonyolódott le. Végül — de nem utolsó sorban — a szövetkezeti tagság felelősségudatáról, politikai érettségéről is beszélni kell: arról ahogyan ezt a sorsdöntő lépést megtették.

A múlt év őszén, amikor elég hangosan beszéltek tsz-ek egyesüléséről, lapunk is foglalkozott a kérdéssel. („Együtt vagy külön?”) Az akkori cikk végkövetkeztése az volt, hogy „a három hercegszántói szövetkezet előbb vagy utóbb elhatározza az egyesülést.” Ennek felidézése nem öngigazolás, hiszen akkori, sikertelenül végződött kísérlet után úgy látszott, hogy hosszú időre elaludt az ügy. Mások sem, a cikk írója sem gondolta, hogy a kérdés alig öt hónap elteltével újból napirendre kerül. Amikor meghallottam a hírt, kíváncsian siettem Hercegszántóra, megtudni, mi történik ott?

A bajai járás pártbizottsága és tanácsa személye „ráhatást”, „nyomást” nem gyakorol a tsz-ekre a tekintetben, hogy mit döntenek a saját sorsukról. Ez is oka lehet annak, hogy a járás területén valamennyi egyesülés sikeres, szerencsés volt. Igazolódik itt egy régi tapasztalat: az, hogy a törvényes jogok tiszteletben tartása eredményezi a jogok helyes gyakorlását. És egy régi közmondás is igazolódik: miszerint lassan megvünk messzire. Minden józan döntés komoly mérlegelésre, megfontolásra épül. Többszöri mérlegelésre és megfontolásra. Mint megtudtam, a múlt év őszén a hercegszántóiak olvasták is, nem is, a Petőfi Népe említett cikkét. Most viszont kelendő lett a régi újság. A Bácska párttitkára eltett vagy negyven kimaradt példányt. Amikor az emberek újból gondolkodni kezdtek az egyesülés dolgán, elővették és szétosztotta a sárguló lapokat.

A korábbi egyesüléseket hol az egyik, hol a másik, hol a harmadik tsz szakszervezeti szorgalmazták. A mostani kezdeményezés a tagoktól indult el. Néhány héttel ezelőtt történt, hogy a dávodai Augusztus 20. és a Rákóczi Termelőszövetkezet tagsága is úgy döntött, hogy együtt megy tovább a megkezdett úton. Ettől a hercegszántóiak — mint ahogy mondani szokás — idegesek lettek. Egyre-másra kérék a vezetőiket, hogy újból vitassák meg a dolgot.

Itt említtem azután a lebonyolítás mintaszerű módját. Március másodikán a községi pártszervezet a két tsz-ből összehívott hatvan-nyolc tekintélyes tagot, csupa olyan embert, akinek a véleményére a többiek adnak. Ezek az emberek egyesülés mellett foglaltak állást. Nyomban előkészítő bizottságot alakítottak és munkaprogramot dolgoztak

ki. Ennek értelmében brigádtalálkozót szerveztek a két tsz azonos foglalkoztatású tagjai között, ahol mindenki szabadon elmondhatta a véleményét. Az emberek a találkozóknak során közelebb kerültek egymáshoz, a másik tsz-beliel kölcsönösen megismerhették egymás vezetőit, választ kaptak tőlük kérdéseikre. Minden megbeszélés meg erősítette a tagokat abban, hogy az egyesülés hasznos, előnyös lesz a szövetkezetük fejlődése szempontjából. A külön-külön megtartott közgyűlések — ezekre egyszerre került sor — a Leninben 5. a Bácskában 12 ellenszavazattal kimondták az egyesülést. Nem lényegtelen, hogy a vezetők tanultak a régebbi kudarcokból. Most nem osztották ki előre a funkciókat egymás között. A tagságra bízták a jelölést. A két szövetkezet tagjaiból alakult jelölő bizottság a legszélesebb közvéleménykutatás után terjesztette elő a névsort, a tagság azonban még így sem találta tökéletesnek.

„Tanulják a demokráciát” — írtam fel jegyzetfüzetembe az egyesítő közgyűlésről. A továbbiakban pedig hangszalagról idézem fel a jelölés és a választás néhány mozzanatát. „Olyan stabil vezetőséget kell kihozni, hogy mindnyájunknak az érdekét képviselje és jól!” — mondta az egyik hozzászóló. A másik pedig: „Egy cél, egy érdek van, hogy mindnyájunk jólétéért küzdjön a vezetőség.” „Túl fiatalok a jelöltek — hangoztatta egy hozzászóló — több idős, tapasztalt embert kellene jelölni”. Majd, amikor egy idős tag listaravételét megszavazták, valaki közbekiáltott: „Ő is fiatal, ugye?...”

Parázs vita bontakozott ki a nők jelölése körül. „Olyan asszony kell a vezetőségbe, aki mer ott föl-szólalni!” „Mit tudnak az asszonyok a gazdaság tervezéséről?” — kérdezte lelkicsinyló hangulattal egy férfi... Az előbbi megnyilvánulás tapsot kapott, az utóbbi rosszálló morajlást váltott ki.

Egy ilyen nagy közösséget vezetni rendkívül nagy felelősséggel jár. Amikor a Lenin Tsz főagronómusának előző nap megmondták, hogy őt is felvették a jelölő listára rosszul lett az izgalomtól. A közgyűlésre is betegesen jött el, haza kellett vinni. Távollétében a tagság elnökké választotta.

Az egyesült Lenin Tsz tagjai bizalommal, de nem elbizakodottan tekintenek a jövőbe. Jól tudják, hogy a döntés, amelyet szavazatukkal megpecsételték, nem mentes a kockázatoktól. Azt is tudják azonban, hogy a siker letéteményesei ők, maguk, a tagság: csak akkor érnek el jobb eredményeket, ha jobban dolgoznak, mint eddig.

Zám Tibor

Naplókiállítás

Március 31-én a Kecskeméti Konzervgyár I-es telepének ebédlőjében kiállítás nyílik, amelyen a szocialista brigádok naplóját mutatják be. A legjobb brigádnaplók díjazására 10 ezer forintot forogtatnak. A kiállítás anyagát április 6-án átvizsgálja a Konzervgyár II-es telepének ebédlőjében, s ott mutatják be.

A hasznos akác

Közös vállalkozást hozott létre az akácfa ipari feldolgozására a Nagykunsági és a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, a Faipari Kutató Intézet és a Típustervező Vállalat. Az eddigi kísérleti eredmények után az együttműködés célja, hogy az Alföld kiterjedt akácosait gazdaságosan hasznosítsák, eddig ugyanis ezt a fafajtát nem használták fel ipari célokra. A nagykunságiak már a múlt évben megkezdtek a különböző típusú akácfa-vikendházak kísérleti gyártását. A kiskunságiak a jánosalmi ládaüzemet alakítják át akácfa feldolgozásra. Itt szintén hétvégi házakat és különböző szer-
számok kamrákat gyártanak majd, évente 5-10 ezer köbméter fát felhasználva erre a célra. Az erről szóló szerződést az érdekeltek csütörtökön írták alá Kecskeméten.

Halász Ferenc